

הלכות נדה - בחינות

יואל אליצור

את השאלות לקחתי מהאוסף שבשו"ת היכל שלמה להרב שמואל קדר זצ"ל. בכל פעם שגמרתי ללמוד ענין מסויים עניתי בעפרון על השאלות הנוגעות לאותו ענין. לאחר מכן בדקתי את עצמי לאור המקורות ותיקנתי והוספתי בעט כחול. הערות והארות משלי כתבתי בסוגרים רבועים. השתדלתי לכתוב בצורה בהירה המבחינה היטב בין דעות שונות, ופותחת כל אמירה חדשה בשורה חדשה.

מצאתי שהתשובות שלי יוצאות בדרך כלל שונות במקצת מהתשובות של הרב קדר. מלבד פרטים שונים שבהם אין כל הדעות שוות, יש גם דברים שהם ענין של שיטה, וכאן בעיקר שני ענינים: א. בתשובות שלי השתדלתי תמיד להתחיל מן המקור ובסיום להגיע אל פסק השו"ע והאחרונים - "מן הסיבה אל המסובב" כלשונו של בעל תו"ט (בהקדמתו ל"פלפולא חריפתא" ריש בבא קמא). ב. דרכי לתת תשובה לכל שאלה, גם אם הדבר גורם לחזרות על דברים שכבר נאמרו, ולא להביא קבוצה של שאלות ולתת הרצאה שמכוחה אמור הקורא לדעת את התשובות. החזרות הנוספות יש בהן תועלת לשינון וזכירה. חסרים סימנים קצ-קצה, קצז-ר.

תוכן הענינים

קפג (עמ' 1-22)

1. סכם את מחלוקת רש"י ורמב"ם בענין מנין ימי נדה וימי זיבה והנפק"מ שביניהם לקולא ולחומרא.
2. מדאורייתא לשיטת הרמב"ם: א. האם זבה גדולה שראתה בימי נדה סותרת את הנקיים שספרה בימי זיבתה. ב. מה הדין בימי נדה שלא ראתה בהם? ג. מה דעת הרמב"ן לגבי מקרים אלו?
3. הסבר את שיטת הרמב"ם לגבי ספירת ימי נדה וימי זיבה. מה הדין לפי הרמב"ם כאשר וסתה בא בימים הראויים לזיבה.
4. ראתה שלושה ימים בימי זיבה והיא זבה גדולה מדאורייתא, מתי חוזרת לימי נדה.
5. ראתה פעם ראשונה בא' ניסן ולאחר מכן: א) טז, יז, יח, כא ניסן. ב) כח, כט, ל, ניסן. מה דינה לפי דין תורה.
6. מה נקרא הרגשה לענין ראיית דם שתהיה נדה מהתורה.
7. ממתי מתחילה טומאת נדה, ומה ההבדל בינה לרביין שאר טומאות כגון זב ובעל קרי.
8. מהו הבית החיצון. מה הן השיטות ובאיזה ענין נזכר בהלכה.
9. אשה שיצא ממנה דם באונס או ברצון. הסבר את המושגים אונס ורצון. מה דינה?

10. מה הדין מדאורייתא ומדרבנן באשה שראתה ביום העשירי לימי זיבתה או ביום האחד עשר או בשניהם.

11. זבה קטנה או גדולה, מתי יכולה לטבול ומתי לשמש?

12. שלבי התקנה שאשה יושבת על כל טיפת דם שבעה נקיים.

13. חומרת ר' זירא:

(א) מה הן השיטות השונות בראשונים בהסבר חומרת ר' זירא.

(ב) מה הקושי בדברי הטור וכיצד מישבים אותו.

(ג) כמה שלבים או גזרות היו עד שהגיעו לחומרת ר' זירא (לפי הטור).

14. האם בזמן הזה יש נפק"מ לדינא בחשבון ימי נדה וימי זיבה.

קפד (עמ' 23-80)

1. מה הן שיטות הפוסקים במשך זמן הפרישה סמוך לוסת.

2. אשה ששעת וסתה תמיד בליל טבילתה או למחרת ביום – מה דינה.

3. מה דין כלה שחל ערב חופתה בעונת וסתה.

4. האם הפרישה היא רק מתשמיש או גם משאר קרבות.

5. אשה המפליגה תמיד בין 25 ל-30 יום בין ראייה לראיה (לא פחות מ-25 וללא יותר

מ-30) אולם אין לה קבע בתוך אלו החמישה ימים.

(א) מה דינה לענין פרישה בשעת וסת – מתי צריכה לפרוש.

(ב) האם נחשבת כבעלת וסת קבוע.

מה הן שיטות האחרונים להלכה.

6. אם רגילה לראות בהנץ החמה ולא קים לה שפיר אי קודם הנץ או אחריו, כמה זמן

תהיה עונתה.

7. אשה שראתה בין השמשות ומסופקת מתי ראתה, למתי תחשוש בפעם הבאה.

8. אשה קמה בבוקר בשעה 7 וראתה דם ואינה יודעת אם התחיל בלילה או ביום, למה

עליה לחשוש בחודש הבא.

9. האם עונה תלויה בשקיעה או בצאת הכוכבים.

10. הרואה דם אימתי תפרוש בפעם הבאה:

(א) ברואה בלילה ופסקה וראתה שוב ביום.

(ב) ברואה בסוף הלילה ונמשכה ראייתה ביום.

(ג) בראתה ביום א' והמשיכה עד יום ג'.

11. אשה מעוברת, מיניקה, או שנמצאת במחבא מפני פחד, האם צריכה לחשוש לעונת

הוסת ולאחריה.

12. אשה הלוקחת גלולות למניעת הוסת, האם צריכה לחשוש לוסתה הקבוע, ולמה זה

דומה.

13. האם צריכה בדיקה – א. בוסת קבוע. ב. בוסת שאינו קבוע.
14. מה דין אשה שאין לה וסת וגיעה עונה בינונית ולא הרגישה ולא בדקה.
15. באלו מקרים מותרת האשה אף אם עבר זמן וסתה ולא בדקה.
16. אשה שבדקה עצמה ביום הוסת והעד אבד, מה דינה (ומה הדין) אם למחרת בדקה עצמה ומצאה טהורה.
17. האם חייב פרישה בעונת הוסת הוא מדאורייתא או מדרבנן ומדוע, והאם זה תלוי בשיטות אם וסתות דאורייתא.
18. מפני מה וסתות דרבנן אפילו בוסת קבוע אע"פ שבכל התורה קי"ל אזלינן בתר חזקה.
19. מהו יסוד ושורש המחלוקת אם וסתות דאורייתא או דרבנן.
20. מהו דין קריבה בעונה הסמוכה לוסת וביוצא לדרך.
21. חייב אדם לפקוש את אשתו בשעה שיוצא לדרך אפילו סמוך לוסתה. כתוב שני פירושים בזה. מתי אינו צריך, ומהי פקידה זו, ומה הוא שעור היוצא לדרך.
22. באלו מקרים רשאי אדם לפקוד את אשתו סמוך לוסתה.
23. אשה שיש לה וסת קבוע אך אינה זוכרת את זמן וסתה.
24. החוזר לביתו ממילואים ומצא את אשתו מנומנמת, האם יכול לבוא עליה בלא בדיקה לאחר שעבר זמן וסתה או שצריך להעירה לגמרי ולשאול אותה אם טהורה היא.
25. האם מותר לבעל לחשב את הזמן בלא שישאל אם טהורה היא. פרט – באם יש וסת לימים או אף לקפיצות או אם לפיהוק, בידוע שראתה, בספק ראתה.
26. באיזה מקרים ובאילו סוגי וסת ניתן להקל ולומר לא קפצה ולא ראתה.
27. אשה שהוחזקה בוסת הגוף ובעלה בא מן הדרך ואינו יודע אם טהורה היא והיא ישנה.
28. למ"ד וסתות דאורייתא מהיכן זה נלמד? והאם טמאה מדין ספק או ודאי.
29. ציין כמה נפק"מ בין מ"ד וסתות דאורייתא למ"ד וסתות דרבנן.

קפה (עמ' 81-98)

1. נאמנות האשה בעיני נדה:
 - א) מהו המקור לנאמנותה (מהיכן לומדים?).
 - ב) האם עיני נדה הם דבר שבערוה או לא ומה הנפק"מ.
 - ג) הבא ג' אופנים בהם אין האשה נאמנת.
2. אשה שהיתה בחזקת טמאה,
 - האם צריכה לומר בפירוש טהורה אני או שדי באומדנא דמוכח.
3. אמרה טמאה אני ואחר כך אמרה טהורה אני – מה דינה. ומה חילק הרשב"א בין לובשת בגדי נדות לאמרה טמאה אני. ומה החילוק בין לובשת בגדי נדות לקצב

- שעשה סימן בראש כבש, ומה תירץ מהר"ל מפראג לחלק בין אמרה טמאה אני ללובשת בגדי נדותה. מה הנפק"מ בין תירוצו לתירוץ הרשב"א.
4. מתי מועילה אמתלא אע"פ שעשתה מעשה להורות שהיא טמאה ומתי לא תועיל אמתלא אע"פ שרק אמרה שהיא טמאה.
5. (א) הוחזקה נדה בשכנותיה – מה הדין ומה הטעם. (ב) הרחיקה את המטות ולאחר מכן טענה שהיא טהורה ונתנה אמתלא. (ג) אמרה בפני רבים טמאה אני ואח"כ חזרה ואמרה טהורה אני ונתנה אמתלא.
6. (א) אמרה טמאה אני וחזרה ואמרה טהורה אני ונתנה אמתלא טובה לדבריה נאמנת. האם פירוש הדבר שמאמינים לדבריה האחרונים יותר מן הראשונים ואם כן מדוע. (ב) האם כשאומרת מקודשת אני וחזרה ואמרה פנויה אני ונתנה אמתלא לדבריה, האם הדין שוה למקרה א, ואם לא – מדוע.
7. במקום שאינה נאמנת לומר טהורה אני ועברו עליה ימים שיכולה להטהר ולטבול, האם נאמנת לומר טהורה אני במיגו דטבלתי.
8. אמרה פלוני חכם טיהר לי כתם והחכם אומר שהיא משקרת – מה הדין? ומה יהיה כשעד אחד מעיד שהחכם אסר? ומה הדין לענין ממונות? והאם יש חילוק בין דם דאורייתא לכתם דרבנן?
9. היה משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי כיצד עליו לנהוג. האם בכל מקרה צריכים כפרה? אימתי הוא צריך כפרה ואימתי היא, ומה שיעור הכפרה.

קפו (עמ' 99-118)

1. מה הן שיטות הראשונים בנוגע לבדיקה לפני ואחרי תשמיש, מה החילוקים בין יש לה וסת קבוע לאין לה וסת קבוע, מה נפסק להלכה.
2. באר את מסקנת הגמרא בדין בדיקות לפני ואחרי תשמיש לפי שיטות הראשונים. מה נפסק להלכה.
3. בדיקה לפני תשמיש ולאחריו שלא בשעת וסתה כשיש לה וסת קבוע:
 (א) מה הובא על כך בגמרא.
 (ב) מה הן שיטות הראשונים בהסבר הגמרא.
 (ג) מה הדין כשהבעל מצוה את אשתו לבדוק.
4. אשה שאין לה וסת קבוע, האם צריכה בדיקה לפני תשמיש? מה הדעות בזה? כיצד מכריעים האחרונים להלכה. מה כתב על זה בפתחי תשובה?
5. לפי שיטת הרי"ף שאשה שאין לה וסת חייבת בבדיקה לאחר תשמיש בג' פעמים ראשונות, האם חייבת גם בבדיקה לפני תשמיש.

6. אשה שיש לה וסת קבוע לזמן מוגבל, דהיינו שאינה רואה פחות מעשרים יום ולאחר מכן יכולה לראות עד יום כ"ד ונשאת, כיצד עליה לנהוג בענין הבדיקה לפני תשמיש ולאחריו.
7. איך יכול להיות אשה שאין לה וסת קבוע ודינה יהיה כמו אשה שיש לה וסת קבוע כלפי בדיקות לפני ואחרי תשמיש. באר את הדבר.
8. אשה שאין לה וסת קבוע אך בכל מקרה לא תראה בפחות מל"ב יום האם חוששת לעונה בינונית.
9. באלו מקרים יכולה אשה שאין לה וסת לקיים ג' בדיקות שלפני ואחרי תשמיש.

קפז (עמ' 119-175)

1. אימתי נקראת רואה מחמת תשמיש.
2. מה שעור הזמן שתראה מחמת תשמיש כדי לאסרה על בעלה.
3. האם מותרת להינשא לבעל שלישי גם בלי בדיקת שפופרת?
4. כמה ראיות צריכות להיות מחמת תשמיש כדי להיאסר על בעלה.
5. האם רואה מחמת תשמיש אסורה לבעלה מן התורה.
6. רואה מחמת תשמיש חולי או וסת?
7. מדוע מי שראתה מחמת תשמיש אסורה לבעלה ומה נפק"מ בטעם האיסור.
8. ראתה ג' פעמים מחמת תשמיש ובפעם השלישית נתעברה – האם מותרת לשמש בזמן עיבור והנקה. טעמי הדבר.
9. א. בדקה עצמה שתי פעמים בזאח"ז וראתה, ובפעם השלישית או יותר לא בדקה עצמה כלל לאחר תשמיש, ולאחר מכן שימשה ובדקה לאחר התשמיש וראתה דם, האם דינה כרואה מחמת תשמיש?
- ב. ראתה דם מחמת תשמיש בימי עיבורה, מיניקותה או זקנתה ג' פעמים – מה דינה?
- ג. ראתה דם ג' פעמים מחמת תשמיש בהיותה צעירה ואחר כך הזקינה וחדל להיות לה ארח כנשים - מה דינה. נמק בכל הנ"ל ובסס על מקורות.
10. מדוע רואה מחמת תשמיש אינה חוששת לאחר פעם אחת כשאר הוסתות.
11. מתי נאשה נאמנת ומתי אינה נאמנת לומר לבעלה שראתה מחמת תשמיש ונאסרת עליו.
12. רואה מחמת תשמיש שבדקה בשפופרת ולא מצאה כלל דם – מה דינה? והאם יש הבדל בינה לשין אשה שמצאה דם בצדדים?
13. מחלוקת הראשונים לענין בדיקת שפופרת לרואה מחמת תשמיש לאחר הבעל הראשון וכיצד נפסקה ההלכה.

14. קי"ל שאם שימשה סמוך לוסתה אין דינה כרואה מחמת תשמיש. מה הקושיא לכאורה והתירוצים בדין זה.
15. הסבר שיטות הראשונים בגמרא "ואם יש לה וסת תולה בוסתה"
- 17, 20. "ואם יש לה וסת תולה בוסתה" – איך פירשו רש"י, רמב"ם ומרדכי; איך פירוש דברי המרדכי על פי ב"י, ב"ח, ט"ז וש"ך. איך פסק השו"ע.
16. האם לאשה בעלת וסת קבוע יש דין רואה מחמת תשמיש בין וסת לוסת.
18. הסבר שיטות הראשונים בענין "ואם יש לה מכה תולה במכתה". כיצד נפסק?
19. באר את השיטות בהבנת המרדכי בענין תולה במכתה.
21. באיזה סוג מכה יכולה לתלות אשה שאין לה וסת.
22. אימתי אשה יכולה לתלות את הדם במכה לפי הרמ"א ולפי הש"ך. לצורך מה מועילה תלייה זו (גם לענין שבעה נקיים או רק שלא ליתן לה דין רואה מחמת תשמיש).
23. אשה שיש לה וסת קבוע שרואה מחמת תשמיש [בשעת וסתה ושלא בשעת וסתה] אולם יש לה מכה [ויודעים שמוציאה דם או אין יודעים], מה דינה לענין בעלה ז' נקיים, האם תולים בה. את"ל שתולים, האם צריכה ז' נקיים. מה דינה בהנ"ל כשראתה שלא מחמת תשמיש.
24. אשה שאין לה וסת קבוע ויש לה מכה באותו מקום שאין ידוע שמוציאה דם, האם אפשר לתלות במכה דם או כתם, לענין רואה מחמת כתם או לענין טומאה לבעלה, ומה דינה בזמן עונה בינונית.
25. באיזה מקרה ניתן לתלות דם במכה בשעת וסתה.
26. אשה שיש לה מכה שידוע או שלא ידוע שמוציאה דם ומצאה כתם או בעד הבדוק בזמן ספירת שבעה נקיים, מה דינה.
27. אשה שהוחזקה כרואה מחמת תשמיש, האם יכולה לסמוך על רופא שאומר שננתרפאה.
28. האם סומכים על רופאים לעניני נדה ובאיזה רופא מדובר, ומה האפשרות להוכיח ממקרים.
29. כתוב ארבעה דינים ברואה מחמת תשמיש דס"ל לכמה ראשונים שאין אנו בקיאים היום בזה, והאם גם בדיעבד ס"ל הכי.
- על חלק מארבעה דינים אלו חלקו מקצת ראשונים וס"ל שגם בזמננו אנחנו בקיאים. כתוב מה הם וסברת מחלוקתם. איך פסקו המחבר והרמ"א בד' דינים אלו.
30. דין אשה שראתה מחמת תשמיש בליל טבילה.
31. מה דין מי שראתה בשלש ביאות ראשונות אחרי טבילה וביניהן היו ביאות בלא ראייה.
32. כתב הרמ"א: ואם ראתה שלש פעמים כל פעם בבואה ראשונה שאחר טבילתה אסורה לבעלה כאילו ראתה ג' פעמים רצופים שהרי אי אפשר לה לטבול ולשמש עמו שהרי רואה בכל פעם אחרי טבילתה.

- א. כיצד מסבירים הש"ך והט"ז את דברי רמ"א אלו.
- ב. הבא שתי נפקא-מינות בין הש"ך והט"ז.
33. ראתה ג' פעמים אחר הלידה, האם מותרת לאחריהם.
34. כיצד נקבע ונעקר איסור רואה מחמת תשמיש המורכב לזמן, והאם רואה מחמת תשמיש יכול להיות מורכב למאורע.
35. ראתה מחמת תשמיש פעם אחת ושוב ראתה אחר חצי שנה, למתי תחשוש.
36. אשה שרואה דם מחמת תשמיש,
- האם יש חיוב להפקיע את זיקת הקידושין או שרק אסור להתייחד עמה.
37. עד כמה זמן תולים שזה דם בתולים ולא אמרינן מחמת תשמיש.
38. כתוב את הוכחת הט"ז לדינו של הרמ"א בבתולה הרואה מחמת תשמיש.
39. באלו מקרים אף שראתה מחמת תשמיש מותרת לבעלה.
- הסבר בקצרה כל מקרה.
40. א. באלו מקרים אשה ראתה דם מחמת תשמיש ובכל זאת אין לה דין רואה דם מחמת תשמיש.
- ב. האם באופנים הנ"ל טהורה לבעלה או שצריכה ז' נקיים.

קפח (עמ' 176-192)

1. חמישה מיני דמים:
- א. מה הם. ב. מה המקור לטמא אותם. ג. כיצד הגמרא מזהה כל צבע מהחמישה.
2. מראות הדמים: א. מה הם הדמים המטמאים לכו"ע מן התורה. ב. כיצד מסבירה הגמרא איך נראה כל מראה מהדמים הטמאים. ג. באלו דמים נחלקו בית שמאי ובית הלל. ד. באיזה דם נחלקו חכמים ועקביא בן מהללאל. הגדר את הצבע שבו נחלקו, כפי שהסבירו הפוסקים.
3. פרט את המראות הטמאים מדאוריתא ומדרבנן.
4. מה דין מראה חום בהפסק טהרה.
- 5-6. מורה שבאה לפניו לחה צהובה, האם יפסוק כפי שזה עתה או ימתין עד שיתיבש. האם חכם צריך לחשוש שמא ישתנה המראה או שמא השתנה.
7. אשה ראתה דם ולאחר זמן השתנתה מראיתו ללבן, איזה זמן הוא הקובע.
8. האם מותר למורה הוראה לבדוק עד בלילה? ומה הדין בכתם? מה הדין במנורות חשמל בימינו?
9. מה הדין בראיית דמים: א. בלילה. ב. לאור הכוכבים.
10. מתי אשה נאמנת ומתי אינה נאמנת לגבי צבע בדיקתה.
11. אשה בדקה עצמה בשעת וסתה בעד או שמצאה כתם על חלוקה ונתכבס קודם שהביאה לחכם, מה דינה.

12. מההסברות להתיר אשה שראתה דם בשפופרת, ומה הנפק"מ.

13. מה דין חתיכה שיצאה מן המקור ויצא עמה דם נדה.

קפט (עמ' 193-280)

1. אלו נשים חוששות לעונה בינונית. פרט את שיטות הראשונים.
2. היה לה וסת ליום שלושים ושנים, האם חוששת לעונה בינונית.
3. אשה בעלת וסת קבוע לעשרים יום והגיע היום ולא ראתה האם חוששת לעונה בינונית.
4. האם בעלת וסת הגוף הקבוע בלא יום מסויים חוששת לעונה בינונית.
5. בכמה ראיות קובעת האשה את הוסתות: וסת החודש, וסת הפלגה, וסת הדילוג (אם אפשר לצרף וסת קבוע?). הבא מקורות, טעמים ושיטות הפוסקים.
6. מהו וסת השעות ומה בינו לוסת הימים.
7. מה ההבדלים בין וסת קבוע לשאינו קבוע..
8. המחבר כתב שבאין לה וסת קבוע, אם הגיעה שעת וסתה ולא בדקה ולא ראתה מותרת. כיצד מתישבים דבריו עם כך שבס"י קפו הביא את דעת הרמב"ם והרא"ש שבאין לה וסת צריכה בדיקה לפני כל תשמיש ותשמיש.
9. בכמה ראיות נקבע וסת הדילוג (הפלגה, חודש) והאם אותו מספר נחוץ גם לוסת הסירוג. מה ההבדל?
10. מה היא המחלוקת בין רב לשמואל לענין וסת הדילוג והאם נחלקו אף בוסת הדילוג חלילה.
11. במה תלויה מחלוקת הראשונים אם לפסוק כרב או כשמואל בוסת הדילוג.
12. באלו מקרים מודה רב שאין ראייה ראשונה מן המנין ובאלו מקרים מודה שמואל שראייה ראשונה מן המנין.
13. מה הם הנפק"מ שפוסקים לחומרא כרב וכשמואל..
14. במה וסת הדילוג קל משאר הוסתות ומדוע.
15. מה בין וסת הסירוג לוסת הדילוג.
16. מה הוא הדבר שגורם לראייה קבועה בימי החודש.
17. מהו הציור שראתה שלש פעמים ביום ראשון.
18. וסת השבוע: א. הסבר מהו ומה מקורו. ב. כיצד נקבע בימים שונים ושאינם שונים.
19. באיזה אופן שתראה ג' ר"ח לא תקבע וסת.
20. מהו הזמן של עונה בינונית. ולפי הש"ך מה הנפק"מ בין עונה בינונית לוסת החדש.

21. אשה שאין לה וסת קבוע, לכמה עונות צריכה לחשוש. באר את שיטות הט"ז והש"ך.
22. לא ראתה לאחר ל' יום, האם חוששת לעונה בינונית ביום הששים.
23. ראתה בל' לחודש, כיצד תחשוש לוסת החודש כשהחודש הבא חסר.
24. אשה שאין לה וסת קבוע וראתה בא' ניסן, בכל בו ור"ח אייר, למה עליה לחוש.
25. (כמו 24 ובלשון אחרת): ראתה בר"ח ניסן ובכל בו, מה מחלוקת הב"י הרמ"א, הש"ך והט"ז בנוגע לחשש ט' באייר.
26. אשה שאין לה וסת קבוע שראתה בא' ניסן, כ"ה ניסן, כ"ו אייר, כ"ג סיון, לאלו תאריכים צריכה לחשוש מכאן ואילך.
27. א. ראתה בהפלגות ל' ל' כ' ל' – האם קבעה וסת ליום ל'?
- ב. ומה הדין כשראתה ל' ל' כ' י'?
28. ראתה טו בניסן, טז באייר, יח בסיון, יט בתמוז, מה דינה?
29. מה דין אשה המשנית וסתה לב' או ג' ימים.
30. אשה המפליגה תמיד בין 25 ל-30 יום בין ראייה לראיה, לא לפני 25 ולא לאחר 30, אולם אין לה קבע בתוך אותם החמישה ימים, מה דינה לענין פרישה – מתי צריכה לפרוש. האם נחשבת כבעלת וסת קבוע. מה שיטות האחרונים להלכה.
31. היכי תמצי שאשה תצטרך לחשוש יותר מעת לעת לפני וסתה.
32. תניא היתה למודה להיות רואה יום כ' ושינתה ליום ל' ... והגיע יום ל' וראתה, הגיע יום כ' ולא ראתה והגיע יום ל' ולא ראתה, הגיע יום כ' וראתה. איך מפרשים הראשונים את הברייתא וכיצד הובאו הדברים להלכה.
33. היה לה וסת קבוע ל-כ' וראתה פעמיים בל' ושוב בכל', מה מחלוקת הש"ך והט"ז ובמה היא תלויה.
34. היה לה וסת קבוע ושינתה ג' פעמים לזמנים אחרים, האם עקרה וסתה.
35. היה לה וסת קבוע ועברו ימי הוסת ג' פעמים ולא ראתה כלל, האם עקרה וסתה.
36. היה לה וסת לעשרים יום והפסיקה שתי עונות, האם חייבת עדיין לחשוש לוסתה. ומה דינה לאחר שהפסיקה שלש עונות. וכיצד חוזרת לוסתה הראשון.
37. לא ראתה שבעים יום ואחר כך ראתה, למתי תחשוש.
38. אשה שלא ראתה ג' עונות, מתי תחזור לחשוש ליום וסתה הראשון.
39. א. אשה שקפצה וראתה – האם קובעת וסת על ידי קפיצות.
- ב. קפצה וראתה פעם אחת, האם חוששת כשתקפוץ פעם הבאה.
- ג. ומה הדין אם קפצה שנית באותו תאריך.
40. קבעה וסת הגוף (פיהוקים) לזמן קבוע, מה דינה במקרים הבאים:
- א. פיהקה ביום אחר. ב. הגיע הזמן ולא פיהקה.
- ג. ג"פ לא פהקה ולא ראתה בזמן הקבוע. ד. ראתה ג"פ בזמן הקבוע ללא פיהוק.
41. כיצד עוקרים וסת המורכב מזמן וגוף.

42. מה הן השיטות השונות בקפצה בכ' וראתה, קפצה בכ' וראתה, קפצה בי"ט וראתה בכ', ומה הדין כנ"ל בפיהקה.
43. האם אשה קובעת וסת אם ראייתה היתה ע"י: קפיצות, פיהוק או אכילת דברים חמים.
44. איזה וסת נקבע אף בלא הרכבה על ידי ימים.
45. אשה הנוטלת כדורים לאחר או להקדים את וסתה וקבעה וסת על ידי כדורים:
- א. האם עליה לחשוש לו כוסת קבוע או לא, ולאיזה וסת הוא דומה. בסס דבריך.
- ב. האם עליה לחשוש גם לוסת שהיה לה לפני לקיחת הכדורים.
46. וסת הגוף במה נשתנה דינו.
47. אשה שיש לה וסת הגוף שאינו קבוע כגון שראתה בר"ח ע"י שפיהקה:
- א. למתי צריכה לחוש. ב. ובאיזה אופן זה נעקר.
- ג. באיזה אופן תהיה מותרת כשבא הוסת ולא ראתה. באר הטעמים.
48. אשה שפיהקה וראתה, לאילו חששות צריכה לחוש להבא.
49. כמה מיני וסתות יש.
50. האם תינוקת שראתה יותר מג' פעמים ולא קבעה וסת חוששת כוסת שאינו קבוע.
51. קטנה שלא הגיע זמנה לראות וראתה וקבעה לה וסת ושוב פסקה ולא ראתה ג"פ ואח"כ חזרה וראתה בעונתה הקבועה, אימתי תחוש לו ואימתי לא תחוש.
52. מתי שוה תינוקת שפסקה לראות לגדולה.
53. א. גדולה שוסתה ממ' למ' יום ועברו צ' ימים ולא ראתה, האם עקרה וסתה?
- ב. מה הדין כנ"ל בזקנה. ג. במה היא שוה לתינוקת ובמה לגדולה.
54. לאיזה וסת חוששת מעוברת.
55. מה דין מעוברת בימי עיבורה לקביעת וסת.
56. מעוברת שראתה פעם אחת מה דינה. והאם תחוש לעונה בינונית (מסברא).
57. מעוברת וזקנה שראתה פעם אחת, האם תחשוש לפעם הבאה.
58. א. מה דין אשה שהיה לה וסת קבוע ולא ראתה תשעים יום.
- ב. מה ההבדל בין גדולה לקטנה. ג. האם דינה שוה למינקת.
59. האם אשה קובעת וסת בזמן ההנקה בזמנו.
60. אשה שעברו ימי ההריון וההנקה שלה אימתי צריכה לחוש לוסתה.
61. האם אשה קובעת וסת בימי נדה ובימי זיבה בימינו.
62. א. ראתה בב' תשרי, ו' תשרי, ו' חשון, ו' כסלו – האם קובעת וסת לו' בחודש.
- ב. ראתה ב' תשרי, ב' חשון, כ"ח חשון, ב' כסלו – האם קובעת לה וסת לב' בחודש, לדינא דגמרא והלכה למעשה.
63. אשה שראתה ג' פעמים בא' וב' לחודש – האם קבעה וסת בתוך וסת.

64. האם קיימת חובת פרישה בכל ימי הוסת או רק בתחילתו, ומה הדין לאחר שנהגו (להחמיר) שאשה קובעת לה וסת בימי נדה.
65. אשה שראתה ביום מסויים ופסקה מלראות ושוב ראתה תוך ימים אחדים, האם יש לחוש בחודש הבא לשתי הראיות.
66. אשה ראתה חודש אחד טו טז יז ובחודש הבא טז יז ופעם שלישית טז יז, האם נקבע יום יז כוסת.

קצו (עמ' א-נג)

1. האם הפסק טהרה הוא ממנין ז' נקיים? הוכח מהגמרא.
2. הפסק טהרה סמוך לבין השמשות, האם זה לעיכובא או רק למצוה. האם אפשר יהיה לעשותו בשאר שעות היום לאשה שהיא בדרך.
3. אשה שראתה יום אחד או יותר ועשתה הפסק טהרה בשחרית או בצהרים או לאחר מנחה קטנה, ומה הנפק"מ לדין שממתינה חמישה ימים.
4. עשתה הפסק טהרה ללא מוך דחוק, באיזה מקרה זה מעכב אפילו דיעבד, והאם נפקא מחנה לזמננו.
5. אשה שבזמן היותה ביום חמישי של שבעה נקיים התברר לה שבבדיקת יום ג' היה מראה טמא או שראתה כתם טמא ללא בדיקה, האם יכולה להחשיב את בדיקת יום ג' לפני השקיעה או את בדיקת יום ד' בבוקר להפסק טהרה.
6. כמה זמן צריך להשאיר את המוך הדחוק.
7. כשהתפללו הקהל ערבית ועוד היום גדול, האם יכולה להפסיק בטהרה ולהתחיל למנות מיום המחרת? האם יש הבדל אם הקהל התפלל או היא התפללה.
8. עשתה הפסק טהרה בין השמשות האם מועיל או לא.
9. אשה עשתה הפסק טהרה ולמחרת או אחר כמה ימים התחרטה ולא רצתה להמשיך בספירת הנקיים, ואח"כ שוב חזרה בה ורוצה להמשיך בשבעה נקיים, מה דינה.
10. שיטות הפוסקים בענין מספר הבדיקות בז' נקיים, לכתחילה ובדיעבד.
11. בדקב ראשון וחמישי בלבד ושכחה לבדוק בשביעי, מתי יכולה לטבול.
12. אשה ששכחה לבדוק ביום הראשון של ז' נקיים ונזכרה אחרי שקיעה, כיצד עליה לנהוג.
13. א. בדקה שני ושביעי מתי יכולה לטבול. ב. בדקה ראשון ושמיני. ג. בדקה ראשון, שלישי ושמיני מתי יכולה לטבול.
14. ראתה כתם והפסיקה בטהרה ובדקה רק ביום השביעי, האם יכולה לטבול לערב?
15. עשתה הפסק טהרה כל בין השמשות ולאחר מכן בדקה ביום שביעי או ביום שמיני, מה דינה.
16. בדיקת לילה בשבעה נקיים, האם נחשבת בדיקה.

17. האם צריכה לספור בפה כמו ספירת העומר. האם צריכה לברך על הספירה.
18. האם רשאית לרחוץ עצמה באותו מקום בשבעה נקיים.
19. פרט את סוג הבדיקות הידועות לך.
- מה השיטות הראשונים וההלכה לגבי הבדיקה במקרים השונים.
20. האם בדיקת חורים וסדקים מעכבת, ואת"ל שכן, האם עד מקום שהשמש דש הוא לעיכובא.
21. אשה שיש לה מכה באותו מקום וקשה לה להיטהר, כיצד תעשה.
22. האם בדיקת הפסק טהרה ושבעה נקיים מן התורה.
23. האם שבעה נקיים צריכים להיות רצופים.
24. למה צריך המחבר לכתוב שאם תראה דם בתוך שבעה נקיים תסתור כל הימים וצריכה לספור מחדש, תיפוק ליה שאפילו לא תסתור צריכה למנות מחדש מפני חומרא דר' זירא.
25. האם אפשר לתלות כתמים בג' ימים ראשונים לספירה.
26. מה הדין בראתה בשהעה נקיים בלא הרגשה. מה הדין בכתם בשבעה נקיים.
27. מצאה כתם ובתוך שבעה נקיים מצאה כתם אחר, האם צריכה לספור מחדש.
28. מצאה כתם טמא על חלוקה בתוך שבעה נקיים, האם יכולה לתלות שהוא מימי נדתה או של אשה אחרת.
29. אם בתוך ג' ימים לנקיים מצאה דם כגריס אך ידוע שסובלת מטחורים או פצע, האם יכולה לתלות?
30. האם זבה גדולה נמצאת בחזקת טהרה בשבעה נקיים, והאם יכולה בימים אלו לתלות כתם במכה או בכל תלייה אחרת.
31. מצאה כתם בשלושה ימים ראשונים של נקיים, האם יכולה לתלות במאכולת או במכה או בשוק של טבחים.
32. ראתה כתם בג' ימים הראשונים של שבעה נקיים, מה הדין והשיטות במקרים הבאים: א. כתם פחות מכגריס ועוד. ב. ראתה על בגדים צבעוניים. ג. ראתה על דבר שאינו מקבל טומאה. ד. תבעוה לינשא ויש לה במה לתלות.
33. פולטת שכבת זרע, מה מקור הדין ובאלו תנאים סותרת.
34. אשה שראתה יום או יומיים מתי תעשה הפסק טהרה, והאם יכולה להתחיל תיכף בספירת שבעה נקיים. נפק"מ לדינא בזמננו.
35. ראתה דם בליל טבילה קודם ששימשה, מה דינה.
36. מתי יכולה להתחיל בספירת שבעה נקיים אחר ראייתה ומדוע. האם הדין נכון גם במוצאת כתם.
37. האם כלה לפני חופתה צריכה להמתין חמישה ימים לפני ספירת הנקיים.

38. באלו מקרים מותר גם לדעת הרמ"א להתחיל ספירת נקיים כעבור ארבעה ימים.
39. בדקה עצמה לפני היום הראוי להפסק בטהרה (רביעי לשו"ע, חמישי לרמ"א) ומטרת בדיקתה לא היתה לשם הפסק טהרה, האם עליה לעשות בדיקה נוספת להפסק טהרה ביום הראוי?
40. טבלה בליל שביעי בטעות ונבעלה ופלטה ש"ז בשביעי בבוקר, מתי יכולה לטבול?
41. אשה שטבלה שלא כראוי ושימשה, האם מותרת לטבול מייד או צריכה להמתין שיעברו ימי הפליטה?
42. עברה ושימשה לפני טבילה – האם צריכה חדשי הבחנה לראות אם הוא בן נדה?
43. אשה שמחזורה קצר, כיצד נוכל לקצר הזמן עד טבילתה.

קישורים

בחינות 1 - סימנים קפד-קפו (עמ' 1-118)

<https://drive.google.com/open?id=0B6BvwbuXjwf3ZG5EZzJwZmctNW8>

בחינות 2 - סימנים קפד-קפח (עמ' 119-192)

<https://drive.google.com/open?id=0B6BvwbuXjwf3ZWQyazhhcVdOSWc>

בחינות 3 - סימן קפט (עמ' 193-280)

<https://drive.google.com/open?id=0B6BvwbuXjwf3VmFLdno5SENOYWWM>

בחינות 4 - סימן קצו (עמ' א-נג)

<https://drive.google.com/open?id=0B6BvwbuXjwf3SGdoc3RWT2F2NzQ>

[לאחר הורדת כל קובץ, מומלץ ללחוץ על החץ הפונה כלפי מטה (Download) בתפריט שמעל בקובץ (ואם יש צורך – גם על "הורד בכל זאת" ו"פתח") ואז אפשר יהיה להגדיל, להקטין ולסובב את דפי הקובץ].

ברוך אשרבחר בנו ונתן לנו את תורתו

י"א